

ство да зима на себе това свято званіе? Не, ныне ужъ иска-
мы да ся оправимъ за напрѣдъ, а пакъ гледамы съ голѣмж
охалность всичко това и оставямъ всичко да иде пакъ по прѣ-
жнему. Комахай видимъ, че е достигнѣло у насъ наопакы:
стадо-то да пасе пастири-ты, а не пастири-ти стадо-то, и пакъ
непрѣдвиждамы лоши-ты сѣтнины оть това, та да гы прѣ-
варимъ съ поправж. Чясь по чясь гледамы прѣдъ очи-тѣ си
всякакви безобразности и все пакъ си мѣлчимъ, — на пр. въ
село Р . . . священници-ти изъ крѣмж-тѣ не излизать! въ
П . . . на единъ оть тѣхъ калимавка-та и дрехы-ты сѫ по-
тынжлы въ масть! въ Д . . . на еде кой си оть тѣхъ изъ у-
ста-та вмѣсто благословіи кыпять най-гнуснавы-ты блядо-
слові! и какви какви още чюдесіи не види чловѣкъ у насъ
въ това съсловіе оть народа ни, а нигдѣ проповѣдь, нигдѣ
назидателны поученія ся не чюожть. Нѣма и не ще роди ско-
ро майка и вторы като Попъ Прѣвана Живковъ въ село
Врътопъ!

*Что правяша наши-ти старци израилеви по мана-
стиры-ты?* — Истѣгать ся лѣтѣ подъ сѣнки-ты, а зимѣ
по топлы-ты собы, и чюдять ся что да ядѣть и да шїжть —
лѣжать и спасявать ся! Всяко живо сътвореніе на тоя свѣтъ
си старае за свое-то усъвршенствуваніе, а само тая пас-
мина хора не щяхъ ни да знаѣть за това. Чюдны хора, оть
голѣмо-то си срѣбролюбіе ако не имъ даде срѣдце да отво-
рять нѣгдѣ нѣкое духовно училище за народа, то божемъ
за себе да го отворяхъ, та тіи си да ся просвѣщавахъ,
зачто-то имъ е оть всичко друго нужно; па ако не напра-
вихъ това, то какъ ли имъ недойде на умъ като имать тол-
кова си пространны манастирски мюлкове, та божемъ
за тѣхно-то разработваніе и усъвршенствуваніе да отво-
ряхъ по едно практическо земледѣлческо училище, въ кое-
то да събержть по нѣколко селянчета за да имъ разра-
ботватъ манастирски-ты ниви, ливады, лозя и градини и съ-
врѣменно и тѣ да ся изучвахъ на домакынство, та божемъ
на тоя начинъ да ся издѣлъжавхъ народу, отъ пота на кой-то
очаквать своя насущный хлѣбъ, а безъ да ся смыслихъ нѣ-
кога, да му ся издѣлъжать оть духовнѣ странж. Сѫщѣ-то е и
съ наши-ты калугерки.

По другы мѣста това съсловіе и оть два-та пола е под-
раздѣлено на рядове или дружества, нарѣчени съ особны